

Αγαπητοί συνάδελφοι του ΔΣ της ΟΕΚ,

Πριν από ένα χρόνο, στις 7 Μαρτίου του 2020, πήρα μέρος στην συνεδρίαση του Δ.Σ. της ΟΕΚ που έγινε στο Όφενμπαχ και σας ενημέρωσα για το ρατσιστικό περιεχόμενο του άρθρου 3 του γερμανικού συντάγματος (3GG).

Αυτό το τεκμηρίωσα και με την επιστημονική μου εργασία, με τον τίτλο: «Η επιστήμη δεν γνωρίζει ρατσισμό-Die Wissenschaft kennt keinen Rassismus». Την εργασία αυτή την είχα στείλει στην ΟΕΚ και στην τούρκικη ομοσπονδία. Παρόλο που το θέμα ήταν γνωστό στα μέλη του Δ.Σ., η συζήτηση που επακολούθησε δεν κατέληξε στο αναμενόμενο από μένα, αποτέλεσμα. Δεν έγινε ουσιαστική συζήτηση. Με επιχειρήματα όπως: το θέμα είναι νομικό, πολύ επιστημονικό, δεν είμαστε εμείς αρμόδιοι, κτλ. η ΟΕΚ απέφυγε να πάρει θέση. Όμως το θετικό για μένα ήταν το ότι παραβρέθηκα σε μια συνεδρίαση του ΔΣ της ΟΕΚ και ξαναθυμήθηκα τις συνεδριάσεις που κάποτε εγώ προέδρευα. Έκανα και μια εκτίμηση για το επίπεδο ποιότητας των τότε συνεδριάσεων σε σύγκριση με αυτήν του Όφενμπαχ. Το αποτέλεσμα είναι αυτό το ερώτημα. Ποιο είναι το μέλλον της ΟΕΚ και γενικά των Ελληνικών Κοινοτήτων; Αυτό το ερώτημα με προβληματίζει εδώ και 20 χρόνια. Στις 11.11.2001 η ΕΕΒΔ.ΒΒ διοργάνωσε στην μεγάλη αίθουσα του ελληνικού λυκείου Στουτγάρδης ημερίδα με θέμα:

Οι Έλληνες της Γερμανίας στην αρχή του 21^{ου} αιώνα-Μετανάστες ή ευρωπαίοι πολίτες;

Με κεντρικούς εισηγητές τον τότε Γραμματέα του ΣΑΕ **Γεώργιο Παπαδόπουλο**, από τη Στουτγάρδη και τον τότε Πρόεδρο της Ένωσης Ελλήνων Συγγραφέων Γερμανίας **Κώστας Γιαννακάκο** από το Μόναχο

Και με παρεμβάσεις του Γενικού Προξένου Στουτγάρδης **Δημήτρη Μοσχόπουλου**, του Γενικού Γραμματέα Απόδημου Ελληνισμού **Δημήτρη Δόλλη** και του Υφυπουργού Εξωτερικών **Γιάννη Μαγκριώτη**. Καθώς επίσης και με τοποθετήσεις των κομμάτων

Δυστυχώς η συζήτηση πάνω σε αυτό το βασικό ερώτημα δεν μπόρεσε να εξελιχτεί ομαλά κατά τα επόμενα χρόνια. Και δεν είναι η οικονομική κρίση, η κρίση του ΣΑΕ ή η σημερινή κρίση της πανδημίας οι μοναδικές αιτίες που μας οδήγησαν στην αποδιοργάνωση. Τώρα είναι καιρός να ασχοληθούμε σοβαρά με αυτό το θέμα και θεωρώ την ΟΕΚ ως την πιο αρμόδια οργάνωση για να αναλάβει αυτήν την πρωτοβουλία. Γι αυτό αλλά και για προσωπικούς συναισθηματικούς ρόλους απευθύνομαι και σήμερα προς το ΔΣ της ΟΕΚ και θέτω ορισμένες σκέψεις ως βάση για να ξεκινήσει μια εποικοδομητική συζήτηση. Και επειδή λόγω κορώνας η συνεδρίαση του ΔΣ στο Όφενμπαχ ήταν η τελευταία πριν της πανδημίας και μπορεί κάποια μέρα να θεωρηθεί ως ιστορική, δημοσιεύω και αυτές τις φωτογραφίες.

Και όσο αναφορά στο θέμα του άρθρου 3GG σας ενημερώνω πως είχα συνάντηση με τον πρόεδρο της Ομοσπονδίας Τουρκικών Κοινοτήτων Gökyay Sofuoğlu ο οποίος και το έθεσε προς συζήτηση στην Integration-Konferenz παρουσία της Merkel. Η Ένωση Επιστημόνων (ΕΕΕΔ.ΒΒ) έστειλε επίσης επιστολή στην Καγκελάρια Merkel και την κοινοποίησε σε όλα τα κόμματα. Το αίτημά μας έγινε θέμα συζήτησης σε υψηλά κομματικά και κυβερνητικά όργανα και η αφαίρεση της λέξης ράτσα (Rasse) από το άρθρο 3GG, όπως ανακοινώθηκε από τα γερμανικά ΜΜΕ, έχει σχεδόν ήδη αποφασιστεί.

Αυτό που θέλω να τονίσω, είναι ότι εκτός από τον πράγματι επικίνδυνο ιό υπάρχουν και τα άλλα προβλήματα. Η πανδημία θα συνεχιστεί. Άλλοτε με μικρά, πολύ μικρά και άλλοτε με μεγαλύτερα κύματα. Άγνωστο αν κάποια φορά εξαφανιστεί εντελώς. Και δυστυχώς ορισμένοι της ηλικίας μου θα πάνε ένα χρόνο νωρίτερα. Και εγώ θέλω να φτάσω τα 106 χρόνια της γιαγιάς μου ή τουλάχιστον αυτά τα 103 του πατέρα μου. (Ναι έχετε δίκιο λίγα ζητάω). Θέλω όμως να μην στερηθούν τα

εγγόνια μου το σχολείο, το παιχνίδι, την παρέα και όλες τις άλλες χαρές της ζωής. Και είμαι σίγουρος η μεγάλη πλειοψηφία των 75 συν, έτσι σκέπτεται. Αλλά τώρα πίσω στην ζωή.

Σήμερα απευθύνομαι πάλι στο ΔΣ της ΟΕΚ με ένα επίκαιρο αίτημα: Όπως όλοι γνωρίζουμε η ελληνική κυβέρνηση κατέθεσε δυο νομοσχέδια στην βουλή που αφορούν τον απανταχού της γης απόδημο ελληνισμό:

Το ένα νομοσχέδιο αφορά την ψήφο των αποδήμων και το δεύτερο την ανασυγκρότηση του ΣΑΕ. Τα νομοσχέδια ψηφίστηκαν και έγιναν νόμοι. Αλλαγές δεν γίνονται όμως υπάρχουν δυνατότητες παρέμβασης.

Αναφορικά με το πρώτο νομοσχέδιο για την ψήφο των αποδήμων, έτσι όπως τελικά διαμορφώθηκε κατά την συζήτηση στην βουλή, στην πράξη θα αποτύχει. Πάνω από το 90% των αποδήμων δεν θα μπορέσει ή ο ίδιος ο νόμος δε θα του επιτρέψει να ψηφίσει. Ανάμεσα σε αυτούς και εγώ, που το 1978, ως πρόεδρος της ΟΕΚ, παρέδωσα προσωπικά στον τότε υπουργό εργασίας κ. Λάσκαρη ένα κατάλογο αιτημάτων της ΟΕΚ μεταξύ αυτών και αυτό της ψήφου. Στην ουσία το πρόβλημα της ψήφου παραμένει και μετά την ψήφιση του νόμου, ανοιχτό.

Αναφορικά με το δεύτερο νομοσχέδιο, το ΣΑΕ, σύμφωνα με το άρθρο 108 του Ελληνικού Συντάγματος, είναι ο εκφραστής όλων των δυνάμεων του απόδημου ελληνισμού. Ο νόμος που ψηφίστηκε στις 26.02.2021 δεν αποδίδει το νόημα του άρθρου 108. Προβλέπει όμως την ύπαρξη ενός κανονισμού λειτουργίας, που θα αποφασιστεί και θα ψηφιστεί στην πρώτη Γενική Συνέλευση του ΣΑΕ. Ποιοι, πρέπει οπωσδήποτε να συμμετέχουν σε αυτήν την Γενική Συνέλευση, αν όχι τα ήδη εκλεγμένα μέλη του ΣΑΕ; Δεν οφείλει το παλιό και νυν Προεδρείο του ΣΑΕ να απολογηθεί, να παραδώσει και να απαλλαχτεί από τα καθήκοντά του;

Και κάτι άλλο εξίσου σημαντικό. Ο νέος νόμος του ΣΑΕ αναθέτει την διαδικασία εκλογής των αντιπροσώπων για την περιφερειακή (πιστεύω) Συνέλευση στις κατά τόπους αντιπροσωπευτικές οργανώσεις των αποδήμων. Για την Γερμανία αυτό σημαίνει ότι τη διοργάνωση και τη διεξαγωγή των εκλογών θα τις αναλάβουν οι Ελληνικές Κοινότητες. Σε άλλες χώρες οι αντιπροσωπευτικές οργανώσεις μπορεί να είναι απλοί σύλλογοι. Τα ΔΣ όμως πρέπει να εκλέγονται με δημοκρατικές διαδικασίες. Έτσι θα εκφράζουν και θα εκπροσωπούν όλες τις δυνάμεις της ελληνικής παροικίας και θα έχουν το ίδιο Status με τον θεσμό «Ελληνική Κοινότητα». Ο νέος νόμος του ΣΑΕ ίσως τελικά να αποδειχτεί ως βασικός παράγοντας για την επανεκκίνηση του θεσμού της «Ελληνικής Κοινότητας» και των κατά τόπων Ομοσπονδιών των Ελληνικών Κοινοτήτων.

Τελικό συμπέρασμα ή απλά το σκεπτικό μου:

- ✓ Η επανεκκίνηση του θεσμού της «Ελληνικής Κοινότητας» ως αντιπροσωπευτική οργάνωση της ελληνικής παροικίας
- ✓ Η διοργάνωση και διεξαγωγή των εκλογών για τους αντιπροσώπους της περιφερειακής Συνέλευσης του ΣΑΕ από τις οργανώσεις τύπου θεσμού «Ελληνική Κοινότητα»
- ✓ Η δημοκρατική εκλογή των 50 αντιπροσώπων για την παγκόσμια Γενική Συνέλευση του ΣΑΕ από τις περιφερειακές συνελεύσεις και
- ✓ Η δημοκρατική εκλογή 12 συνολικά αποδήμων από τις περιφερειακές συνελεύσεις του ΣΑΕ που θα προταθούν (στα κόμματα) ως υποψήφιοι στην Λίστα Επικράτειας για την ελληνική βουλή

Με τα τέσσερα αυτά σημεία, που πηγάζουν από τις αδυναμίες αλλά και από τις θετικές ενδείξεις των δύο νόμων που ψηφίστηκαν, πιστεύω πως θα εφαρμοστεί στην πράξη το νόημα του άρθρου 108 του Ελληνικού συντάγματος. Επίσης, πιστεύω πως το σκεπτικό αυτό θα προσελκύσει την περιέργεια και το ενδιαφέρον των μεταγενέστερων γενεών των αποδήμων, συμβάλλοντας έτσι στη μελλοντική

διατήρηση της οργανωμένης ομογένειας. Πιστεύω λοιπόν πως στις αναμπουμπούλες της παγκοσμιοποίησης, το ΣΑΕ μπορεί να είναι το σωσίβιο του απανταχού ελληνισμού.

Και γιατί πρέπει ο ελληνισμός να είναι διαδικτυακά ενωμένος; Το ερώτημα αυτό το ακούω συχνά. Εσκεμμένα δεν αναφέρθηκα στο θέμα αυτό σε αυτήν την επιστολή. Την άποψή μου την εξέφρασε στην διαβουλευτική συζήτηση του ν/σ και μέσω email την κοινοποίησα σε περισσότερες από 500 ε-διευθύνσεις. Το ζευγάρι ΣΑΕ και Ιντερνέτ είναι ό,τι το καλύτερο για την ελληνική διασπορά και πρέπει να αξιοποιηθεί. Να γιατί. «Για την Δημοκρατία ρε γ.....» θα έλεγε ο Πύρρος Δήμας.

Κάνω την πρόταση στο Δ.Σ. της ΟΕΚ να αναλάβει την πρωτοβουλία και να ανοίξει ένα διάλογο με τις εδώ ελληνικές κοινότητες, ελληνικούς συλλόγους και προσωπικότητες και να διοργανώσει, όποτε το επιτρέψουν οι συνθήκες, μια ημερίδα/βίντεο-συζήτηση με τα τρία θέματα που έθιξα στην επιστολή μου: **Ψήφος + ΣΑΕ + «θεσμός Ελληνική Κοινότητα ή παρόμοιες ελληνικές οργανώσεις».**

Με εκτίμηση

Κώστας Καρράς
(πρώην Πρόεδρος της ΟΕΚ)

Και το επίκαιρο θέμα: Η επανάσταση του 1821 και η κορώνα του 2021

«Τίποτα δεν είναι πιο αναγκαίο και πολύτιμο για τον Άνθρωπο, παρά η Ελευθερία...» στέκεται στην είσοδο του μουσείου του Μίκη Θεοδωράκη στην Ζάτουνα. Το 1453 την χάσαμε και το 1821 την ξανακερδίσαμε από τους Οθωμανούς. Το 1941-44 την σώσαμε από τους Ναζί και το 1967-74 από την χούντα. Και τώρα δυστυχώς την αφήνουμε να υποφέρει κάτω από τα μέτρα της πανδημίας. Τι θα έλεγε άραγε ο Ρήγας Φεραίος;

Νίκος Χυλούρης/Ρήγας Φεραίος: https://www.youtube.com/watch?v=Vs1aN_5NC6c

Κοιν.:

κ. Κώστα Βλάση, υφυπουργό Εξωτερικών

Γενικό Προξενείο Στουτγάρδης

Φορείς αποδήμων